

РЕШЕНИЕ

№ 3784

гр. София, 10.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 18.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **1172** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на И. Д. С., с адрес: [населено място], чрез адв. Ч. П., срещу мълчалив отказ на кмета на Община – Б., по заявление по ЗДОИ от 30.12.2019 г.

В жалбата се твърди, че постановеният отказ е незаконосъобразен, издаден в противоречие с процесуалните правила и в нарушение на материалния закон. Искане се от съда да отмени отказа и да реши делото по същество. В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се представлява, не представя писмени бележки. Претендира направените по делото разноси.

Ответникът – кметът на Община - Б., редовно призован, не се представлява в с.з. Представя се подробно писмено становище, в което се признава жалбата за основателна, прави се изявление за присъждане на адв. хонорар в минимален размер като се прави възражение за прекомерност/л. 26/.

Административен съд – София град, като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят подава до Община – Б. заявление по ЗДОИ на 03.12.2019 г. Същото съдържа искане за предоставяне на общ. информация, относно отсъствието на кмета на община за определен период, данни за заместването му, вкл. заповеди; за актовете, издадени през периода; данни за общ. средства, изразходени от общината за служ. автомобил, изминати км, пътни листи по месеци и години; информация, относно броя на безстопанствените кучета в общината, преброяване, капацитет на общ. приют; брой на манипулации на кучетата, цени; вътрешни правила за дейността на общината.

По така подаденото заявление липсва произнасяне като е формиран мълчалив отказ от адм. орган, който признава този факт.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира, че жалбата е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок за оспорване и от надлежна страна.

Жалбата е подадена в срок и е процесуално допустима за разглеждане по настоящото дело.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени в Закона за достъп до обществена информация /обн. ДВ, бр. 55 от 2000 г./. Обществена информация по смисъла на закона е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти – чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. Задължените да предоставят информация по ЗДОИ субекти са посочени в чл. 3, ал. 1 и 2 от закона. Съобразно законовата дефиниция, кметът на Община – Б., като орган на местното самоуправление е задължен субект по см. на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ. Тези субекти имат задължението да предоставят информация, която да е създадена в кръга на тяхната компетентност или да се съхранява от тях и да е налична. Обществената информация, която отговаря на първото изискване е два вида - официална и служебна. В разпоредбата на чл. 10 от ЗДОИ е посочено, че официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия. Правните актове на държавните органи, в които по дефиниция следва да се приеме, че се съдържа официална информация са нормативни, общи и индивидуални. За първите от тях достъпът е осигурен чрез обнародването им в Държавен вестник. За останалите достъпът се осъществява по реда на ЗДОИ, освен ако изрично не е предвиден друг начин. Служебната информация, според чл. 11 от ЗДОИ е тази, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации.

Съгласно чл. 3, ал. 2, т. 2 от ЗДОИ този закон се прилага и за достъп до обществена информация, която се създава и съхранява от физически и юридически лица само относно извършвана от тях дейност, финансирана със средства от консолидирания държавен бюджет и средства от фондове на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз по проекти и програми. Кметът на Община – Б. е задължен субект

по смисъла на чл. 3, ал. 2, т. 2 от ЗДОИ по отношение на осъществяваната дейност. Предвид последното, същият е задължен, при постъпване на заявление за достъп до обществена информация да издаде акт по реда на ЗДОИ. Отказът за предоставянето на инф. следва да бъде формулиран в изричен акт, с изложени мотиви относно същността на исканата информация. Този извод следва от текста на разпоредбата на чл. 38 от ЗДОИ, съгласно която в решението за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация се посочват правното и фактическото основание за отказ по този закон, датата на приемане на решението и редът за неговото обжалване. Следователно, задълженият по реда на ЗДОИ субект е длъжен, когато бъде сезиран с искане за предоставяне на достъп до обществена информация да издаде изричен акт, с които да предостави исканата информация или да откаже достъп. Обстоятелството, че исканата информация може да не представлява обществена по смисъла на ЗДОИ не освобождава задължения субект от задължението за издаване на акт. Съображенията му за отказ следва да бъдат изложени в решение, по реда на чл. 38 от ЗДОИ.

В разглеждания случай, е формулиран мълчалив отказ за достъп до информацията, който е незаконосъобразен и следва да бъде отменен, а преписката – върната на адм. орган за произнасяне в съответствие с горепосочените задължителни указания по приложение на закона.

От жалбоподателя се претендират разноски за адв. хонорар и д.т. по списък и такива следва да се присъдят, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, в размер на 500 лева, което е към минималния размер, предвид възражението за прекомерност и за които са налице доказателства за заплащането му по договор за правна помощ.

Предвид гореизложеното и на основание чл 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, II отделение, 33-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на И. Д. С., с адрес: [населено място], чрез адв. Ч. П.,

мълчалив отказ на кмета на Община – Б., по заявление по ЗДОИ от 30.12.2019 г.;

ВРЪЩА делото като адм. преписка нта адм. орган за ново произнасяне, в 14-дневен срок, при съобразяване със задължителните указания, относно приложение на закона, дадени в мотивите на решението;

ОСЪЖДА Община – Б., да заплати на И. Д. С., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], разноски по делото в размер на 510 /петстотин и десет/ лева.

Решението е окончатено и не подлежи на касационно оспорване.

Преписи да се връчат на страните!

СЪДИЯ:

